

kunne tilveiebringes et Ekshon over, hvilke Betingelser det er, det her nærmest kommer an paa, og som man nærmest bør have for Øie, naar man tilskræber at avle godt Maltbyg. Naar der gives en Bevilling til Landbrugskonsulenter, ligger det jo egentlig nærmere for, at Landbrugskonsulenterne i det Amt eller i de Egne, hvori de ere ansatte, og de Selskaber, hos hvilke de ere ansatte, særlig have deres Opmærksomhed henvendt paa et saadant Spørgsmaal, og at de ved de Udfstillinger af Maltbyg, som vedkommende Selskaber holde, have fulgt Dyrkningsmaaden af de forskellige Bygsorter, saaledes at de kunne gjøre Indberetning f. Ex. til det kongelige Landhusboldningselskab eller paa andre Maader meddele, hvilke Resultater der ere fremkomne af den forskellige Dyrkning af Maltbyg. Jeg tror derfor ikke, at jeg kan være med til at tilraade denne Bevilling. Jeg vil ikke sige, at jeg vil fraraade ærede Medlemmer at stemme for den, men jeg vil sige, at det er meget tvivlsomt, om denne Bevilling kan svare til den Hensigt, der paataantes med den. Jeg maa derfor anbefale, at man stemmer for Vædringsforslaget, thi det forekommer mig, at ialtsald de Forsøg, der ere gjorte fra Redaktør Frederikssens Side, ikke i sig selv indeholde tilstrækkeligt Bevis for Bevillingens Nytte. Som man ser af Anmærkningerne til Finantsloven, har Dyrkningen kun været forsøgt 1881 og Prøver været udfillede paa Udfillingen i Oktober Maaned, og jeg tror derfor, at dette Spørgsmaal neppe endnu er modent til, at Staten kan gaa hen og tage det i sin Haand og give en Bevilling heriil. Der maa naturligtvis holdes ud gennem en længere Narætte. Jeg tror, at man maa lade det udvikle sig noget mere, før man saaledes griber ind paa et enkelt Punkt.

Under Nr. 190 har jeg tilladt mig at stille et Forslag, som angaar det lollandste Digelag. Jeg skal ikke udvikle dette Forslag meget udførligt, da jeg har gjort det i Betænkningen, og ærede Medlemmer ville jo ved at gennemlæse denne kunne blive bekendte med den Grundbetragtning, hvorpaa Forslaget hviler. De Lø, jeg har støttet mig til, ere hentede fra de Oplysninger, som ere fremstillede ved Regjeringen. Man ser, at Omkostningerne ved det lollandste Digelag ere vorede betydeligt udover, hvad man nogensinde har tænkt sig, da man vedtog Loven af 23de Mai 1873. Efterat de Bidrag ere fradragne, som ere tilskudte af Private, have Digerne kostet 1,636,239 Kr. 18 Ore. Det samlede Anlæg har med de private Tilskud kostet 2,177,110 Kr. 52 Ore. Jeg skal med Hensyn til denne overordentlig store Byrde kun henvisse til, at den vil udgjøre aarlig 28,907 Kr. mere for det lollandste Digelag, end det var paatænkt efter Loven af 23de Mai 1873, forudsat at de Lø, her ere benyttede, og som ere be-

nyttede efter de Udvalget foreliggende Oplysninger, ere stemmende med Virkeligheden. Jeg skal dog bemærke, at Digerne ere forlængede endel udover, hvad man dengang tænkte sig, og at netop dette maa i sig selv forøge Anlægsomkostningerne. I hvilken Grad de ere forøgede, har ikke kunnet ses. Det maa naturligtvis ogsaa tænkes, at der ved denne Forøgelse er kommet flere til at bære Byrden, saa at det ikke har været mig selv ganske klart, hvilken Betydning der maa tillægges Forøgelsen. Men det er jo at haabe, at der kan komme saadanne Oplysningee tilveie, at dette kan blive klart. Ialtsald er det væsentlig ogsaa paa denne Strækning, at de store private Tilskud ere komne, og jeg huffer fra Behandlingen af Loven af 23de Mai, at en stor Del af de Sogne, der ligge Øst for Nødby, bleve overfømmede fra Nødby Noer, idet Vandet gik ind herfra, og naar det nu var afsluttet, vilde de jo, selv om Digerne ikke skulde komme længere end oprindelig paatænkt, lige Øst for Nødby, lige fuldt komme til at betale deres Digebyrde i Betragtning af, at Overfømmelsen var kommen fra Nødby Noer, og at dette var lukket ved Digeanlægget. Det er ialtsaa et Spørgsmaal, om der er kommet nogen egentlig stærk Tilgang af Lodsiere til at bære Stattebyrden, men det er jo et Punkt, som mulig vil kunne nærmere oplyses. Hvad der synes at tale allermost for, at der finder en stor Overbebyrdelse Sted, er en Sammenligning mellem Forholdene her og Forholdene paa Falster. De Herrer ville ved at gennemlæse Betænkningen se, at Forholdet er saaledes, at Lolland udreder 25,773 Kr. 33 Ore forholdsvis mere end Falster. Jeg har ikke tænkt mig, at denne Sag var saa fuldkommen moden til Afgjørelse, at jeg har turdet vente fuld Tilslutning af den høitærede Minister for det af mig stillede Vædringsforslag, og at det derved kunde blive just muligt for Thinget at slutte sig derom, men jeg betragter Sagen som saa vigtig, at jeg har anset det for høist nødvendigt, at den bliver dragen frem allerede nu ved 2den Behandling, for at man ikke ved 3die Behandling skal staa uden tilstrækkeligt Indblik i, hvorledes man bedst burde søge dette Forhold ordnet. Naar jeg da har bragt Sagen frem, er det for at høre fra de forskellige Sider, paa hvilken Maade man tror bedst at kunne komme Lolland til Hjælp. Jeg skal sige, at hvad der navnlig har bevæget mig til at stille mit Forslag, er, at jeg langtfra finder, at den Maade, hvorpaa man i selve Finantslovsforslaget har søgt at komme Lolland til Hjælp eller betegnet den Maade, hvorpaa der bør hjælpes, er tilstrækkelig i Forhold til den Byrde, der bæres derovre, ja, jeg finder endog ogsaa, at den egentlig ikke vil have den tilstrækkelige Værdi for Beboerne, idet det, der jo nærmest har Betydning for Lolland, er den Omstændighed, at Digeattien, som paahviler Landet, er en Byrde, der har Udsigt til at blive ved. Man veed ikke,